

DECIZIA nr. 5 din 04.01.2012 privind solutionarea
contestatiei formulata de **SC X SRL**,
cu sediul in, sector y, Bucuresti,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr./2011

Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata cu adresa nr./.....2011 de catre Administratia Finantelor Publice sector y cu privire la contestatia formulata de SC X SRL, transmisa prin posta in data de2011 si inregistrata sub nr./.....2011.

Obiectul contestatiei il constituie decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F1/2011, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F2/2011 si comunicata sub semnatura in data de2011.

SC X SRL contesta suma de **S lei** reprezentand diferenta suplimentara de TVA respinsa la rambursare.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin. (1), art.206, art. 207 alin. (1) si art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de SC X SRL.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector y au efectuat inspectia fiscala partiala la SC X SRL, pentru a proceda la reverificarea taxei pe valoarea adaugata pentru perioada 01.07.2007-30.09.2010 in baza Deciziei nr. Z/zz.zz.2011, emisa de Directia Generala a Finantelor Publice a municipiului Bucuresti pentru solutionarea contestatiei depuse de societate impotriva deciziei de impunere nr. F3/21.02.2011.

Constatarile inspectiei au fost consemnate in raportul de inspectie fiscala nr. F S2- 168/29.07.2011, iar in baza acestora a fost emisa decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F1/2011, prin care s-a aprobat la rambursare TVA in suma de A lei si s-a stabilit o diferenta suplimentara de TVA de S lei respinsa la rambursare.

II. Prin contestatia formulata SC X SRL solicita anularea deciziei de impunere nr. F1/2011 pentru TVA in suma de S lei, aratand urmatoarele:

Interpretarea organelor fiscale nu are nicio baza legala deoarece reglementarile in materie de TVA nu exclud imobilele cu structura degradata din categoria bunurilor utilizate in activitati economice. Organele fiscale omit faptul ca si

aceste bunuri, oricare ar fi starea lor de degradare pot fi vandute unor terti, iar aceasta operatiune este o activitate economica conform art. 127 paragr. 2 din Codul fiscal. Prin invocarea art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal pentru ajustarea dreptului de deducere, organele fiscale au schimbat incadrarea juridica a motivarii nerambursarii, in conditiile in care la controlul anterior a fost invocat un alt temei legal.

Societatea desfasoara activitate economica constand in proiectul de dezvoltare imobiliara, iar lipsa contractelor este consecinta faptului ca managementul firmei este in proces de stabilire a unor decizii strategice, iar oprirea temporara a investitiilor datorata crizei nu poate duce la penalizarea societatii prin nerambursarea TVA.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile societatii contestatare, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea poate beneficia de dreptul de deducere pentru o cladire achizitionata in luna martie 2007, in conditiile in care intentiile declarate prin contestatie in legatura cu modalitatile de utilizare a cladirii in vederea realizarii de operatiuni taxabile nu sunt insotite de nicio dovada obiectiva in acest sens si vin in contradictie cu intentia initiala de demolare dovedita cu autorizatia de desfiintare a constructiei, reconfirmata ulterior prin raportul de evaluare al cladirii intocmit in luna decembrie 2010.

In fapt, SC X SRL a achizitionat in data de 9 martie 2007 un teren si cladirea existenta pe acesta, pentru care si-a dedus, prin taxare inversa, TVA in suma de A1 lei pentru teren si in suma de A2 lei pentru constructie (hala si post trafo).

Din raportul de inspectie fiscala nr. F2/2011 reiese ca societatea a prezentat autorizatia de desfiintare a constructiei nr. 140/182C din data de 23 octombrie 2008, al carei termen de valabilitate a expirat la data 23 octombrie 2009, nefiind prelungit, iar din procesul-verbal de cercetare la fata locului nr. eee/.....2011 a rezultat o stare avansata de degradare, prezentandu-se ca un schelet de beton, fara usi si ferestre.

La solicitarea organelor fiscale, imputernicitul societatii a declarat prin nota explicativa nr. cccc/.....2011 ca respectiva cladire urmeaza sa fie supusa unui proces de renovare si reamenajare, intentionandu-se ca intr-o prima faza sa i se dea un scop comercial, ulterior urmand a se cauta solutii arhitecturale si tehnic functionale pentru a fi folosita/inglobata in proiectul rezidential. Cladirea nu se afla in stadiu avansat de degradare, ci in stadiu avansat de renovare, iar avand in vedere criza economica, lucrarile pe santier in vederea ridicarii celor doua cladiri de blocuri au fost sistate, pana la obtinerea unei noi autorizatii de construire conform unui nou proiect ce reprezinta activitatea economica a societatii.

Organele fiscale au retinut ca sustinerile reprezentantului societatii nu se confirma, din cercetarea la fata locului reiesind ca nu a fost desfasurata nicio activitate de santier in vederea renovarii si reamenajarii cladirii respective ori pentru realizarea proiectului rezidential invocat de societate, care nu avea ce lucrari sa sisteze de vreme ce lucrarile respective nici nu au fost incepute.

Pentru spatiul de 34 mp pus la dispozitie, cu titlu gratuit, unei alte societati, SC X SRL a procedat la ajustarea TVA aferenta cu suma de B lei, rezultand o diferenta de TVA dedusa de societate pentru restul cladirii in suma de S lei.

Deoarece cladirea este improprie desfasurarii unor activitati economice, iar societatea nu a prezentat dovezi clare in sprijinul afirmatiei ca intentioneaza sa desfasoare activitati economice, organele de inspectie fiscala au procedat la ajustarea TVA in suma de S lei in conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal si au emis decizia de impunere nr. F1/2011 prin care au stabilit o diferenta suplimentara de TVA in suma de S lei.

In drept, potrivit art. 145, art. 146 si art. 149 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

"Art. 145. - (1) Dreptul de deducere ia nastere la momentul exigibilitatii taxei.

(2) **Orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa aferenta achizitiilor, daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul urmatoarelor operatiuni:**

a) operatiuni taxabile; [...].

(4) *In conditiile stabilite prin norme se acorda dreptul de deducere a taxei pentru achizitiile efectuate de o persoana impozabila inainte de inregistrarea acesteia in scopuri de TVA, conform art. 153.*"

"Art. 146. - (1) **Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabila trebuie sa indeplineasca urmatoarele conditii:**

a) pentru taxa datorata sau achitata, aferenta bunurilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmeaza sa ii fie prestate in beneficiul sau, sa detina o factura care sa cuprinda informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) [...].

"Art. 149. - (4) Ajustarea taxei deductibile prevazute la alin. (1) lit. d) se efectueaza:

a) in situatia in care bunul de capital este folosit de persoana impozabila:

1. integral sau partial, pentru alte scopuri decat activitatile economice;

2. pentru realizarea de operatiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operatiuni care dau drept de deducere a taxei intr-o masura diferita fata de deducerea initiala;

b) in cazurile in care apar modificari ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) in situatia in care un bun de capital al carui drept de deducere a fost integral sau partial limitat face obiectul oricarei operatiuni pentru care taxa este deductibila. In cazul unei livrari de bunuri, valoarea suplimentara a taxei de dedus se limiteaza la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) in situatia in care bunul de capital isi inceteaza existenta, cu exceptia cazurilor in care se dovedeste ca respectivul bun de capital a facut obiectul unei livrari sau unei livrari catre sine pentru care taxa este deductibila."

Conform pct. 45 din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare:

"(1) In sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, **orice persoana impozabila are dreptul sa deduca taxa din momentul in care aceasta persoana intentioneaza sa desfasoare o activitate economica**, cu conditia sa nu se depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. **Intentia persoanei trebuie evaluata in baza**

elementelor obiective, cum ar fi faptul ca aceasta incepe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii acestei activitati economice. Deducerea se exercita prin inscrierea taxei deductibile in decontul de taxa prevazut la art. 156² din Codul fiscal, depus dupa inregistrarea persoanei impozabile in scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevazut la alin. (1) trebuie indeplinite urmatoarele cerinte:

a) bunurile respective urmeaza a fi utilizate pentru operatiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabila trebuie sa detina o factura sau un alt document legal aprobat prin care sa justifice suma taxei pe valoarea adaugata aferente bunurilor achizitionate.

c) sa nu depaseasca perioada prevazuta la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal".

Referitor la deductibilitatea TVA aferenta achizitiilor in raport de intentia persoanelor impozabile de a desfasura activitati economice supuse taxei, se retin urmatoarele:

1. Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

"La stabilirea sumei unui impozit sau unei taxe in intelesul prezentului cod, autoritatile fiscale pot sa nu ia in considerare o tranzactie care nu are un scop economic sau pot reincadra forma unei tranzactii pentru a reflecta continutul economic al tranzactiei".

Rezulta ca art. 11 alin. (1) din Codul fiscal consacra, la nivel de lege, *principiul prevalentei economicului asupra juridicului*, al realitatii economice, in baza caruia **autoritatile fiscale au dreptul** sa analizeze orice operatiune (tranzactie) nu numai din punct de vedere juridic, ci si din punct de vedere al **scopului economic urmarit** de contribuabil. In acest spirit, o tranzactie normala din punct de vedere juridic, poate sa nu fie luata in considerare sau sa fie reincadrata din punct de vedere economic, in scopul aplicarii legii fiscale.

Astfel, din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, reglementarile fiscale permit, in circumstante anume determinate, deducerea acesteia *chiar si in situatia in care o persoana impozabila nu a fost inca inregistrata in scopuri de taxa*, cu conditia ca persoana in cauza sa-si dovedeasca intentia de a desfasura o activitate economica ce presupune realizarea de operatiuni taxabile, iar investitiile pregatitoare sunt necesare initierii acestei activitati economice. *A fortiori, o persoana impozabila deja inregistrata in scopuri de TVA, are dreptul la deducere in aceeasi masura in care intentia de a desfasura activitatea economica generatoare de operatiuni taxabile este sustinuta de dovezi obiective, din care rezulta ca achizitiile sunt destinate a fi utilizate in folosul tranzactiilor impozabile viitoare.*

2. In acelasi sens pledeaza si dispozitiile art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, potrivit carora:

"Art. 153. - (1) Persoana impozabila care este stabilita in Romania, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), **si realizeaza sau intentioneaza sa realizeze o activitate economica ce implica operatiuni taxabile** si/sau scutite de taxa pe valoarea adaugata cu drept de

deducere trebuie sa solicite inregistrarea in scopuri de TVA la organul fiscal competent, dupa cum urmeaza: [...]"

Aceste prevederi se coroboreaza cu prevederile pct. 66 alin. (2) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, care stabilesc ca:

"In aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, **activitatea economica se considera ca fiind inceputa din momentul in care o persoana intentioneaza** sa efectueze o astfel de activitate. Intentia persoanei trebuie apreciata in baza elementelor obiective, de exemplu, faptul ca aceasta **incepe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare initierii unei activitati economice**".

3. Totodata, jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere al taxei pe valoarea adaugata.

Astfel, in hotararea data in cazul C-85/95 John Reisdorf, Curtea Europeana de Justitie a subliniat ca distinctia dintre exercitarea dreptului de deducere a TVA si demonstrarea acestuia la controalele ulterioare este inerenta in functionarea sistemului comun de TVA (paragr. 19 din hotarare), iar prevederile comunitare referitoare la exercitarea dreptului de deducere nu guverneaza demonstrarea acestui drept dupa ce acesta a fost exercitat de catre persoana impozabila (paragr. 26 din hotarare). In acest sens, legislatia comunitara **da statelor membre puterea de a stabili regulile pentru supravegherea exercitarii dreptului de deducere a TVA**, in special modul in care persoanele impozabile urmeaza sa isi stabileasca acest drept (paragr. 29 din aceeași hotarare).

La paragr. 46 din cauzele reunite C-110/98 la C-147/98 Gabalfrisa se face trimitere la paragr. 23 si 24 din cazul C-110/94 Inzo si paragr. 24 din cazul C-268/83 Rompelman, unde Curtea a stabilit ca ***este obligatia persoanei care solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata sa demonstreze ca sunt indeplinite toate conditiile legale pentru acordarea deducerii*** si art. 4 din Directiva a VI-a (in prezent, Directiva 112/2006/CE) nu impiedica **autoritatile fiscale sa solicite dovezi obiective care sa sustina intentia declarata a persoanei in cauza de a desfasura activitate economica dand nastere la operatiuni taxabile**. In cazurile de frauda sau de abuz, in care, de exemplu, persoana implicata, sub pretextul intentiei de a desfasura o anumita activitate economica, de fapt cu intentia de a obtine bunuri proprii pentru care se poate obtine o deducere, autoritatea fiscala poate cere replata sumelor retroactiv pe baza faptului ca acele deduceri au fost efectuate pe declaratii false.

4. In sfarsit, principiul ***prevalentei substantei*** asupra formei constituie un principiu fundamental al sistemului comun de TVA instituit de legislatia comunitara, care se aplica in concordanta cu celelalte principii recunoscute de legislatia si jurisprudenta comunitara, printre care principiul ***luptei impotriva*** fraudei, a evaziunii fiscale si a ***eventualelor abuzuri***. Din acest motiv legislatia fiscala conditioneaza deductibilitatea TVA a achizitiilor de indeplinirea cumulativa, pe langa conditiile de forma (inclusiv conditia ca persoana impozabila sa detina factura care sa contina informatiile obligatorii prevazute de lege), a conditiei de fond esentiale, aceea ca achizitiile pentru care se

solicita deducerea sa fie destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale persoanei impozabile.

*Prin urmare, conform dispozitiilor legale precitate, persoanele impozabile au dreptul sa-si deduca taxa pe valoarea adaugata aferenta achizitiilor de bunuri si servicii numai daca sunt indeplinite **doua conditii cumulative**, si anume: achizitiile sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile si au la baza facturi care contin obligatoriu toate informatiile necesare stabilirii dreptului de deducere. In aceste conditii, pentru a dovedi ca bunurile achizitionate sunt utilizate, intr-adevar, in folosul operatiunii taxabile, persoana impozabila este obligata nu numai sa detina factura in care este inscrisa taxa pe valoarea adaugata deductibila, ci sa si **demonstreze ca bunurile au fost utilizate efectiv in folosul operatiunilor taxabile respective.***

*Totodata, din jurisprudenta comunitara reiese ca justificarea (demonstrarea) exercitarii dreptului de deducere **nu presupune obtinerea efectiva de venituri din operatiuni taxabile**, activitatea economica fiind considerata ca inceputa inca din momentul in care persoana impozabila **intentioneaza sa desfasoare o astfel de activitate, ceea ce implica faptul ca persoana respectiva sa prezinte dovezi (obiective) care sa-i sustina intentia (subiectiva) de a desfasura activitati cu drept de deducere, care trebuie apreciate prin prisma angajarii costurilor si investitiilor pregatitoare inerente initierii activitatii.***

In speta, SC X SRL a achizitionat in data de 09.03.2007 un teren cu o cladire (fosta fabrica de confectii) la adresa din str. sector y, pentru care si-a dedus TVA in suma de A1 lei pentru teren si A2 lei pentru constructie. Intrucat o parte din cladire a fost pusa la dispozitia unei alte societati, pe baza unui contract de comodat, societatea a procedat la ajustarea TVA in favoarea statului cu suma de B lei, rezultand o diferenta de TVA dedusa in suma de S lei.

Prin contestatia formulata SC X SRL sustine ca a achizitionat cladirea in scopul desfasurarii unor activitati economice taxabile.

Din raportul de inspectie fiscala si celelalte documente existente la dosarul cauzei se retin urmatoarele:

- la data de 08.07.2008 societatea a obtinut autorizatia de constructie nr. 845 pentru realizarea unui proiect imobiliar, a carei prelungire a expirat;

- de asemenea, societatea a obtinut autorizatia de desfiintare nr. 1400/182C/23.10.2008, cu termen de valabilitate 23.10.2009 (neprelungit) pentru demolarea constructiei, din autorizatie reiesind ca respectiva constructie se afla intr-o stare de uzura avansata;

- din procesul-verbal de cercetare la fata locului nr. eee/.....2011 a rezultat o stare avansata de degradare a cladirii, care se prezinta ca un schelet de beton, fara usi si ferestre;

- in raportul de inspectie fiscala se citeaza sustinerile reprezentantului societatii, in sensul ca:

- a) cladirea urmeaza sa fie supusa unui proces de renovare si reamenajare, intentionandu-se ca intr-o prima faza sa i se dea un scop comercial, ulterior urmand a se cauta solutii arhitecturale si tehnic functionale pentru a fi folosita/inglobata in proiectul rezidential;

b) cladirea nu se afla in stadiu avansat de degradare, ci in stadiu avansat de renovare;

c) avand in vedere criza economica, lucrarile pe santier in vederea ridicarii celor doua cladiri de blocuri au fost sistate, pana la obtinerea unei noi autorizatii de constructii;

d) in legatura cu desfasurarea activitatii societatii exista un singur proiect imobiliar, respectiv proiectul rezidential din unde va fi organizarea de santier, pe care societatea intentioneaza in mod ferm sa-l continue, inclusiv printr-un parteneriat cu Primaria sectorului y;

- in addendumul la raportul de evaluare intocmit de J la data de 31.12.2010, evaluatorul mentioneaza ca ambele cladiri - hala si postul trafo - se afla intr-un stadiu avansat de degradare si ca a fost informat ca vor fi demolate.

In raport de cele anterior prezentate se retine ca SC X SRL **nu a prezentat nicio dovada obiectiva** din care sa reiasa ca, intr-adevar, intentioneaza sa utilizeze cladirea in scopul desfasurarii de activitati economice generatoare de operatiuni taxabile, **simpla achizitie si existenta a unei constructii aflata in stare avansata de uzura neputand fi considerata ca o dovada obiectiva pentru demonstrarea unei atare intentii.**

Chiar daca intentia initiala a societatii nu s-a materializat pana la data efectuarii inspectiei fiscale, societatea renuntand, cel putin temporar, la demolarea constructiei in contextul crizei economice, ulterior **contestatoarea nu a prezentat nicio dovada din care sa reiasa care este destinatia concreta pe care urmeaza sa o dea cladirii, pentru a se putea aprecia legatura dintre utilizarea viitoare a cladirii si operatiunile taxabile preconizate a fi realizate**, dat fiind faptul ca dreptul de deducere al achizitiilor din amonte (la intrare) este conditionat de utilizarea bunurilor si serviciilor achizitionate in folosul operatiunilor taxabile din aval (la iesire).

Dimpotriva, **sustinerile contestatoarei sunt vadit contradictorii si lipsite de orice suport probator**, dupa cum rezulta si din cele anterior prezentate:

- evaluatorul constructiei a fost informat de societate la sfarsitul anului 2010 ca se **intentioneaza demolarea acesteia**, in timp ce in nota explicativa data organelor fiscale in iunie 2011 **s-a sustinut ca aceeasi constructie urmeaza sa fie supusa unui proces de renovare si reamenajare**;

- societatea sustine ca cladirea se afla in stare de renovare, desi din cercetarea de la fata locului rezulta ca, in realitate, cladirea se afla in stare avansata de degradare;

- **nu a fost prezentat niciun contract, factura etc. din care sa reiasa ca a angajat costuri pentru lucrarile de renovare si reamenajare** la care a fost supusa constructia;

- intentia ferma declarata de societate constand in continuarea **singurului** proiect imobiliar reprezentat de ridicarea a doua cladiri de blocuri vine in contradictie cu cealalta intentie de a utiliza in scop comercial *intr-o prima faza* cladirea "renovata si reamenajata", precum si cu sustinerea din contestatie conform careia poate renunta oricand la continuarea proiectului imobiliar, procedand la instrainarea terenului si a constructiei;

- contradictiile cu privire la destinatia constructiei rezulta cu evidenta din nota explicativa datata2011: la pg. 2 rd. 14-15 se afirma "in legatura cu constructia existenta pe teren **inca nu s-a luat o decizie definitiva** daca aceasta va fi inglobata in proiectul rezidential", in timp ce doua randuri mai jos, la pg. 2 rd. 16-17, se afirma

"societatea **intentioneaza ca in perioada urmatoare sa renoveze cladirea** in vederea utilizarii acesteia in scopuri comerciale, cel mai plauzibil spatii de depozitare".

Asadar, simplele afirmatii cu privire la o "potentiala" utilizare in viitor a constructiei **nu pot fi considerate dovezi obiective**, in conditiile in care ele exprima doar declaratii de intentii, cu caracter subiectiv, in raport cu scopul achizitiei; **or, caracterul obiectiv al unor dovezi, presupune ca acestea sa fie emise si/sau intocmite in raport cu terte persoane, astfel incat ele sa depaseasca caracterul "pro causa" al propriilor afirmatii**, materializate ori nu in inscrisuri emenate exclusiv de la societatea contestatoare si sa ateste **fapte care s-au produs in realitate in sensul initierii efective a demersurilor in vederea materializarii intentiei declarate** de contestatoare. Aceasta cu atat mai mult cu cat, din documentele existente la dosarul cauzei rezulta, cel putin *prima facie*, ca SC X SRL a intentionat sa demoleze constructia achizitionata in baza autorizatiei de desfiintare nr. 1400/182C/23.10.2008, ceea ce ar fi atras, in mod obiectiv, imposibilitatea utilizarii ei in folosul unor operatiuni taxabile viitoare si, implicit, nedeductibilitatea TVA aferenta achizitiei. Chiar daca aceasta prima intentie nu a fost pusa in practica, **obligatia societatii de a prezenta dovezi obiective** din care sa reiasa intentiile declarate prin contestatia formulata, respectiv de renovare si exploatare ulterioara a cladirii ori de vanzare a ei in regim de taxare **este cu atat mai necesara cu cat chiar in decembrie 2010 a declarat societatii care a intocmit raportul de evaluare ca intentioneaza sa demoleze cladirea, ceea ce nu reprezinta altceva decat o reconfirmare a intentiei initiale**. Totodata, faptul ca pentru cladire se plateste impozitul local nu prezinta nicio relevanta in privinta deductibilitatii taxei, aceasta fiind conditionata de dovedirea utilizarii cladirii in scopul realizarii de operatiuni taxabile.

In consecinta, avand in vedere ca SC X SRL nu a prezentat nicio dovada obiectiva care sa demonstreze utilizarea cladirii in scopul realizarii de operatiuni taxabile viitoare, propriile afirmatii nefiind de natura sa constituie dovezi obiective in acest sens, contestatia societatii urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata si nesustinuta de dovezi obiective.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 11 alin. (1), art. 145 alin. (2) lit. a), art. 146 alin. (1), art. 149 alin. (4) lit. a) si art. 153 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 45 alin. (1) si alin. (2) lit. a) si pct. 66 alin. (2) din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI din Codul fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare si art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE:

Respinge contestatia SC X SRL formulata impotriva deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F1/2011, emisa de organele de inspectie fiscala din cadrul Administratiei Finantelor Publice sector y pentru TVA respinsa la rambursare in suma de S lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.